

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาระบบการลงรหัสการวินิจฉัยโรคเวชระเบียนผู้ป่วยใน ของโรงพยาบาลเอราวัณ

จังหวัดเลย

ผู้วิจัย นายสรรรคเพชร หอมสมบัติ รหัสนักศึกษา 2545001238 **ปริญญา** สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. พานี สีตะกลิน (2) อาจารย์ ดร. อารยา ประเสริฐชัย

ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบสองกลุ่ม มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาโปรแกรมส่งเสริมการสรุปเวชระเบียนผู้ป่วยใน สำหรับแพทย์เพิ่มพูนทักษะ โดยใช้ทฤษฎีความรู้ ทักษะคิด และการนำไปสู่การปฏิบัติ โรงพยาบาลเอราวัณ จังหวัดเลย (2) เพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องในการสรุปการวินิจฉัยเวชระเบียนผู้ป่วยในหลังการจำหน่ายจากแผนกผู้ป่วยใน ก่อนและหลังการพัฒนาโดยประยุกต์ใช้กระบวนการใช้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะคิด และการนำไปสู่การปฏิบัติ

ประชากร คือ เวชระเบียนผู้ป่วยในที่ผ่านการสรุปวินิจฉัยโรคหลังจำหน่ายโดยแพทย์เพิ่มพูนทักษะที่หมุนเวียนมาปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอราวัณ ในช่วงเดือนแรกของการปฏิบัติงานเป็นกลุ่มก่อนทดลอง จำนวน 383 ฉบับ และในช่วงเดือนที่สามของการปฏิบัติงานเป็นกลุ่มหลังการทดลอง จำนวน 381 ฉบับ ระยะเวลาในการพัฒนาดังแต่เดือนพฤษภาคม จนถึงเดือนตุลาคม 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) คู่มือการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี KAP เพื่อสร้างความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้ได้รับแนวทางในการปฏิบัติการตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยใน ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างการทำงาน การประสานงาน การบันทึกข้อมูล การประเมินผล และการนำผลมาปรับปรุง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่ต้องแก้ไขร่วมกัน 2) แบบรวบรวมข้อมูลการตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยใน ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป ผลการปฏิบัติงานของแพทย์เพิ่มพูนทักษะ ผลการตรวจสอบการปฏิบัติงานโดยแพทย์ที่ผ่านการอบรมการตรวจสอบเวชระเบียน ข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องที่ทำให้การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามความถูกต้อง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การแจกแจงความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า 1) เมื่อมีการพัฒนาระบบการตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยใน พบว่า มีการวางโครงสร้างการตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยในที่ชัดเจน มีการประสานงานและกำหนดระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการปฏิบัติงาน มีคู่มือแนวทางการปฏิบัติงานการตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยใน มีการประเมินผลการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างแพทย์เพิ่มพูนทักษะและทีมผู้ตรวจสอบเวชระเบียน หาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ 2) ผลการปฏิบัติงานการสรุปวินิจฉัยโรคเวชระเบียนผู้ป่วยในหลังจำหน่ายของแพทย์เพิ่มพูนทักษะก่อนและหลังการทดลองพบว่า มีผลงานที่ดีขึ้นทั้งในด้าน คำน่านักสัมพัทธ์เฉลี่ย คำน่านักสัมพัทธ์ที่ปรับค่าแล้วเทียบกับค่านักสัมพัทธ์ อัตราความผิดพลาดของการสรุปการวินิจฉัยโรคเวชระเบียนผู้ป่วยใน ระยะเวลาที่แพทย์สรุปเวชระเบียนหลังจำหน่าย มีผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$

คำสำคัญ การสรุปเวชระเบียนผู้ป่วยใน ทฤษฎีความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ คำน่านักสัมพัทธ์เฉลี่ย